

תמצית הדף היומי

פרשת כי תבוא

סוכה מז - נב

סדר דף מז ע

לה נמי מהצנע לכת שאפי' דברים שעושין בפרהסיא כהוצאת המת והנסת כלה יעשה בצניעא [שחמ כמידה ולא יעשה קלות ראש, איני יתן ההוצאות בצניעא], ק"ו לדברים שדרבין לעשות בצניעא [נתנת צדקה, וד'ת]. * גדולה צדקה יותר מכל הקרבנות [עשה משפט וצדקה נבחר לה' מובח], וממ"ח יותר מברקה [דבין גופו ובין בממונו, לעניים ועשירים, לחיים ומתים]. * העושה צדקה ממלא את כל העולם חסד, ואין ממציאין עניים מהוגנין אלא לנותן לב וטורה, וכן לירא שמים * תורת חסד על לשונה: א. תורה לשמה. ב. תורה ללמדה.

סדר דף נ

כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת, והיה ממלא מע"ש חבית שאינה מקודשת והטעם שלא היתה מקודשת: א. לזעירי משום שאין שיעור למים, וכלי שרת מקדשין שלא לדעת וא"כ יפסל בלינה. ב. להוקיע אף אי נימא דאין מקדשין אלא לדעת אם יביא במקודש יטעו לומר שנתקדשו לדעת ואין לינה פוסלת בהן. ג. לר' ינאי אף אי נימא דיש שיעור למים, ואין קידוש אלא מדעת, גורנין שמה יאמרו שמילאום לקידוש ידים ורגלים של כה"ג [דבנו מים מקדשין] ויאמרו שאין לינה מועלת בנסכים. * נתגלו המים פסולין, ואף לר' נחמיה הסובר שבמסנת אין גילוי דהארים דומה לספוג וצף- הנ"מ להדימו, אך לגבוה פסול דהקריבו נא לפתח וכו'. * החליל חמשה [אם חל יו"ט שבת] וששה דאינו דוחה יו"ט ושבת. * בית השואבה: חד בראשית. * לר"י בר יהודה חליל דוחה את השבת, ולהכמיים אין דוחה, ולר' יוסף מחלוקתם בשיר של קרבן דלריב"י עיקר שירה בכלי [ועובדה היא דוחה את השבת, ולקמן יליף לה מדרבנן ע"י כלי דוד, ולאידך לבסומי קלא], ולהכמיים עיקר שירה בפה וכלי לבסומי קלא [ולפי מוה"י אבא דמתצרים ולמטוריים, ואידך כמו דמתצרים כלי אף משוררים]. אבל שיר של שואבה דברי הכל שמחה ליתרה היא ואינה דוחה את השבת, ולר' ירמיה בר אבא מוח' בשיר של שואבה דלריב"י שמחה ויתרה דוחה שבת, ולהכמיים אינה דוחה, אבל שיר של קרבן לכו"ר דוחה [ומקשינן על ר' יוסף בתרתי: גם בדת ריב"י לגבי שואבה הוא איתא בברייתא שדוחה, וגם בדת רבנן גבי קרבן דאיתא בברייתא שדוחה]. * כלי שרת שעשאן מעין: לרבי פסול, ולרבי"י כשר, ומפרשין פלוגתיהו: א. מאן דמכשיר סבר עיקר שירה בכלי ויליף מאבוב משה שהיה מעץ, ומאן דפסיל ס"ל דעיקר שירה בפה. ב. לכו"ר עיקר שירה בכלי ונח' אי דנין אפשו משיא אפשר. ג. נח' אי ילפנין ממנה בכלל ופתי' וכלל ומרבין רק כלי מתכות, או דרבינו יעוש ומרבין לכל מילי חוץ מכלי חרס.

סדר דף נא ע

מי אחזו את כלי השיר בעת שמנגנים: א. לר"ח בן אנטיגוס לויים היו שמא יתנו לו מעשר. ב. לר' יוסי משפחות מיוחסות שמשאין לכהונה, דחיישינן שמא יעלו מהדוכן ליוחסין, אך אין מעלין למעשר. ג. לר"מ בעבדי כהנים בלא חייש לכל הני [ואין לומר דנח' אי עיקר שירה בפה או בכלי דא"כ כ"מ דר"י דאמר אף ישראלים מיוחסין]. * מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו, וכמוצאי יו"ט הראשון של חג ירדו לערות הגושים ומתקנים שם תיקון גדול, שעשו גזוטיים סביב שיהיו נשים למעלה ואנשים למטה [ואף שאין לשנות את בית המקדש, למדו זאת מההספד לעת"ל שיהיו נפרד, וכ"ש בשעת שמחה שיצ"ר שולט], ומדליקין מנורות של זהב שגובהן נ' אמה, ודי' לידים עולים בסולמות וביד כל אחד כד של' ל' לוג [ועדפי' ממתת שהעלה ירכת השור ע"ג המזבח, והוא העלה בכבש והם בסולמות], הפתילות היו מבלאי כהנים, וחסידים ואנשי מעשה מרדקין באבוקות של אור, ולויים עומדין על טו' מעלות ואומרים שירה [אך לשיר של קרבן היו עומדין על הדוכן]. ושני כהנים עומדין בשער העליון ותוקעין בחצוצרות כשקרא הגבר, וכן כשהגיעו למעלה עשירית, וכן כשהגיעו לקרקע העזרה [ומאירין בה]. והסבו פניהם ואמרו: אבותינו אל היכל ה' ומשתחווים לשמש ואנו ליה עיננו, ולר"י שונים ואומרים אנו ליה משתחווים ועיננו ליה מיהלות. * יופי של ביהמ"ק שבנאו הדרוס: שיצפהו שיש והיה דומה לגלי הים. * פלטרין של מצרים זהו כבודן של ישראל שהיו בה כפליים כיוצא מצרים, וע"א קתדראות מזהב לסנהדרין, והחזן מניף פסולתן שידעו כבוד מתי לעונות אמן, והרגם אלכסנדר ונענשו על שעברו על קרא דלא תוספון לשוב בדרך הזה.

סדר דף נב ע

וספדה הארץ: אחד מ"ד על משיח בן יוסף שנהרג, ולאחז מ"ד על יצה"ר שנהרג, וצדיקים בוכים דנדמה להם כהר גבוה [ונתקין בצער שהיה להם להנעימו אותן], ורשעים בוכים דנדמה כחוט השערה ונתהרסין שלא התגברו עליו [ואף הקב"ה תמה עמם שנא' גם בנינו יפלא]. * יצה"ר תחילתו כחוט של עכביש, ולבסוף כעובדות של עגלה. * משיח בן דוד שנקב מהקב"ה חיים, [וכבר נתנבא דוד ע"כ חיים שאל מנחם]. * ז' שמות יש לי צדקה, רע, ערל, טבוא, שונא, מכשול, אבן, צפוני [שצפון בלב האדם]. * כל הדגול מוחביו יצרו גדול ממנו, ויצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ומתגרה בת"ח יותר מכולם כעובד אביו דאזיל לתלת פרסי בתר גברא ואיתתא וכו', ואם פגע בו מנוול זה ימשכהו לביהמ"ד, ויצה"ר מסיתו לאדם בעוה"ז ומעיד עליו לעוה"ב שנא' ואחריתו ה' מנון, ומנון באטב"ח הוא סהרה, ויצה"ר תחילתו כהלך, אה"כ כאורה, ולבסוף איש. * לר' יוחנן אבר קטן יש באדם מרעיבו שבע ומשביעו רעב. * ד' מתהרת עליהם הקב"ה שבראם: גלות, כשדים, ישמעאליים, ויצה"ר. * וירא ארבעה חרשים [אנשים]: משיח בן דוד, משיח בן יוסף, אליהו, וכוה"ק. * ז' רועים הם: דוד, ומימינו: אדם, שת, מתושלח, ומשמאלו: אברהם, יצחק, יעקב. וה' נסיכי אדם הם: ישי, שאול, שמואל, עמוס, צפניה, צדקיה, משיח, אליהו.

בשבע הבא יחול האירצייט של הח"ח אשר ידוע כמה עורר על החובה להתכונן ולצפות לביהמ"ק ללימוד סדר קדשים ודיעות ההלכות המרובות. לזכרו אודות לקריאתו הקדושה להקים בעיר ביתר את הכולל החשוב בית מדרש גבוה לכהנים' ללימוד הלכות עבודת בית המקדש, וכעת צאנו להקים עוף טיף לכולל בעיר מודיעין [צריכים לזכור את עבודת כלל התורמים, וכל התורמים יזכו לברכתו הנדירה של הח"ח [מכתב הח"ח אגרות ומאמרים סימן ק] שכתב: "שכל המנדבים שירימו את תרומתם לטובת הענין הקדוש הזה, וזאת המצוה הגדולה הזאת יעמוד להם שיתברכו מד' בחיים ושלום כל טוב, ויצליחם ד' בכל עניניהם, וישרם מכל צרה וצוקה, וכל משאלת לבם ימלאו לטובה. וגם יחשב להמחזיקים כאילו מקריבים בעצמם קרבנות" << יתן לשאלת במכשירי נדרים עבור בית מדרש גבוה לכהנים >> או התקשרו לטל 0504166339 והעבירו את תרומתם.

מיינתין ראייה לרב דמברך כל ז' על הלולב מדברכין על נר חנוכה כל ז' אף דהוי דרבנן [והראה כיום הראשון מברך שתיים [ומן ועשעה ניסים] ובשאר הימים אחת]. * העושה סוכה ולולב לעצמו מברך שהחינו, ונטלו לצאת בו מברך על נטילת לולב, וכן בסוכה כשיושב בה מברך לישב בסוכה, היתה עושה אם יכל להדש בה דבר מברך, ולא אם כשינסך לישב יברך שתיים, ור"כ היה מברך את הברכות על כוס הקידוש. * לרבנן מברך על התפילין רק בשחרית, וכן ס"ל לר"ב [אך הוא גופיה לא עבדי כשמעתי]. אך לרבי מברך בכל פעם שמינהן, וכן ס"ל לאביי ולר' פפי, ולכן מברכין על הסוכה כל ז' אע"ג דכחד יומא הוא, ורבנן דבי רב אשי ברכו בכל פעם שמשמשו. * היו לפנינו מצוות הרבה: לת"ק מברך אשר קדשנו על המצוות, ולר"י מברך על כל אחת בפ"ע דכתיב ברוך ה' יום יום, דכל דבר תלו לו מעין ברכותיו. * אם שמועל תשמע: א. אם הורגל לשמועל יוסף לשמועל, דאכל הקב"ה כלי מלא מחזיק. ב. אם שמועל על החזון על הלימוד, תשמעו בחדש, ואם יפנה לבבך מלחזור שוב לא תשמע. * מוקצה באתרוג: לר' יוחנן אסור כל ז' דאיתקציא לוי' ימים ובשמיני מותר [וכן ס"ל לר"י לקמן דאקדמו דאתרוג שנפסל אסור לאכול כל ז' ובשמיני מותר, וליבא להקשות מדתנן מיד התנוקות שזמנין לולבין ואוכלין אתרוגיהן, דאתרוגין של תנוקות לא הוקצו למצוה גמורה, ולאביא דאין להקשות על ר"ל משום דמיידי אף בגדלים ונקי תנוקות דאורחא דמילתא הוא]. לר"ל אפי' בשביעי שרי לאחר שיצא יד"ח הדוקצה רק למצוותו [וכן ס"ל לרב דאמר דהפריש ז' אתרוגים לוי' ימים כל אחת ויצא בה ואוכלה לאלתר דהוקצה רק למצוותו, אך לר' אסי אוכל רק למחר דהוקצה לכל היום כר' יוחנן]. לר"י אפי' בשמיני אסור [מינו דאיתקציא בין השמשות של שמיני, וכן ס"ל לאבוי דשמואל אחר שחזר בו]. * וסוכה לכו"ר אף בשמיני אסור, משום דראוי לשימוש בבית"ש כגון דאיתרמי ליה סעודתא, וכיון דאיתקציא לביה"ש איתקציא לכו"ר יומא. * בני חו"ל ששמיני שלהם ספק שביעי למרימר שרי, ולאביי אסור והכי הלכתא.

סדר דף נז ע

שמיני ספק שביעי: לרב שביעי לסוכה ושמיני לברכה [את יום שמיני חג העצרת הזה]. ולר' יוחנן שמיני לזה ולזה, לל"ק לכו"ר יושבין ונח' אי מברכין, ולל"ב לכו"ר אין מברכין ונח' אם יושבין, והלכתא דיושבין אין אך מברכין. * לר' יוחנן אומרים זמן שמיני עצרת [וכן ס"ל לקמן לר' נחמן, אך לר' ששת אין אומרים] דהלוק ממוטב לענין סוכה, לולב, וניסוך המים [ואף לר' יהודה דס"ל שבלוג מנסך כל שמונה הלוק הוא בשני דברים]. וכן הלוק שכתוב ביה פרי, ביום, כמשפט, ובשביעי של פסח אין אומרים זמן אף שחלוק מליילה הראשון דרשות לאכול בו מצה ולא חובה, משום: א. חלוק מליילה ולא מיום. ב. חלוק רק מלפני פניו. * לת"ק פרים אילים וכבשים האמורים בחג מעכבין זא"ו, ולר' יהודה פרים אין מעכבין שהרי מתמעטין והולכין [ואף שאילים וכבשים נמי שמונה מעטין בשמיני, שאני דרגל לפני ענינו קרבן, שיר, ברכה, ולינה, וסברא הגמי דברכה היינו זמן דאי לא בירך מברך, וכר"נ דזמן אומרו אפי' בשוק, או דמיידי דאיכלע ליה, והוי דומן היינו ברהמ"ז ותפילה שאומרים את שמיני חג העצרת הזה]. * פסח שני אין טעון לינה דאין טעון ששה לאכילת מצה, אך חג שבועות ושמיני עצרת אף שאין נהגין אלא יום אחד טעונין לינה, וביכורים טעונין קרבן [שלימים], שיר [אומרים ארוממן]. לינה, ותנופה, וטעם לתנופה בכיכורים: א. לר' יהודה דכתיב והניחו, וכתיב והנחתו וכמיתר ללמד על תנופה. ב. לראב"י יליף בגו"א יד יד משלמים שכהן מניף יחד עם הבעלים, והלכתא דאמרינן זמן בשמיני דרגל בפני עצמו הוא לענין: פייס, זמן, רגל [אין יושבין בסוכה], קרבן, שיר, ברכה.

סדר דף מח ע

ההלל והשמחה שמונה דגם בשמיני עצרת חייב בהן, ויליף מוהיית אך שמה דמיתר רבובת ליל יו"ט האחרון של חג [וכ"ש יום עצמן] דיש שמחה לפניו, ומאך מומעטין ליל יו"ט הראשון שאין שמחה לפניו. * סוכה ז' ביצד: גמר מלאכול לא יתיר את הסוכה [דאפשר דאכל בגוהא]. אך מוריד את הכלים מן המנחה והמנחה מפני כבוד יו"ט האחרון של חג, ואם אין לו מקום להוריד את כליו, צריך להוכיח שאינו מוסיף: א. לבני א"י פוחת בה ד"ט לפוסלה. ב. לבני ככל צציריין לישב בשמיני מספק יכניס בה נר. ג. בסוכה גדולה דשרי להכניס בה נר, יכניס כלי מאכל. * כיצד ניסוך המים: ממלא מן השילוח צלוחית של זהב המזוקת לת"ק ג' לוגין, ולר"י לוג, הגיעו לשער המים תקעו הריעו ותקעו [וילפינן זאת מדרבנן ושאבת מים בשושן]. * לת"ק הספלים היו מוסף, ולר' יהודה יש סיד אלא שהושרו פניהם מדיין [דמים נמי אתי לאשחרו שפלים שחזר לתוכן יין]. * הספלים היו מנוחים בקרן מערבית דרומית, ומנובקיין כמין שני חוטמין דקין, של יין היה מעובה דסמך ושל מים דק, ושניהם כלים כאחת [ולא אתי כר"י הסובר שניסוך המים היה בשיעור לזו אחד, דלשטתו צריך להיות אחד רחב ואחד קצר]. * לננסך אומר הגמרא ידך שלא יאז צדוקי שניסך על רגליו, וכמעשה שהיה והגמחוהו כל העם באתרוגיהן ונפגמוהו המזבח מאבנים, והביאו בול מלח וסתמווהו, ולא הוכשר בהם דכל מזבח שאין לו כבש, קורן, יסוד, ריבוע, פסול לעבודה, ולר"י בר יהודה אף הוכשר סוכב. * עובדא בשני מינים דחד שמיא ששון וחד שמיא שמחה וכו'. * כל העולין למזבח עולין דרך ימין ומקיפין ויורדין דרך שמאל, חוץ מהעולה לניסוך המים, והיין [שלא יתעשו מעטן המערכת], ועולת העוף [כשרה כמזבח, שמת תמות מהעשן].

סדר דף מט ע

לר' יוחנן שתיים ימי בראשית נבראו ויורדין עד התהום דכתיב ומוקי יריכך וכו', ובראשית ברא- שית, ור' יוסי ס"ל שדוד כרה אותן שנא' אשירה נא לירידי וכו' וגם יקב חצב בו, ולר"א בר צדוק לא ירדו עד התהום אלא לול קטן היה כמעברו של כבש שישם שנתני את הנסכים ומצטברין שם, ואחת לע' שנה פרחי כהונה יורדין ומלקטין יין קרוש ושורפין במקום קדוש דכתיב בקדש הסך נסך, כשם שניסוכו בקדושה כך שריפתו בקדושה, והא דתנן הנסכים בתהילה מועלין בהם, ירדו לשיטין אין מועלין בהן, אתי כרבנן [אף דס"ל שיהידין עד תהום] מצוירי שוקלסם בכלי, ואתי נמי כר"א בר צדוק [אף שמוכסין בקדושה] דאין לך דבר שנעשה מצוותו ומועלין בו. * לר"ל פוקקין את השיטין בזמן שמוכסין שיראח כמלא ושבוע דכתיב נסך שרר לה' [לשון שבעה ושכרות], ומוכח דדיין משיבע ע"י לגימות גסרות, וכן נהג אבי ככוס של ברכה לחיוב מצוה. * מה יפו פעמיותיהן של ישראל בשעה שעולין לרגל, ובתו של אברהם שנדבו ליבו להכיר בוראו. * המוקי יריכך: נמשלו ד"ת לירך שיהא בסתר, ויליף

העיתון הארצי והלוצטרוט התנועה בבית: 0527616637@gmail.com | מוקד ראשי: דרכי איש - 0504166339 * שטיבלאך - דרכי איש [היכל השיעורים - בניילונת] * זל ישיבני רח' המגיד ממועדי 144 [בניילונת] * קרלין - רח' ברים - 0527616637 * שטיבלאך פחד יצחק [במיתס בניילונת] * אמשינוב - רח' נגור - 0527118594 * כולל דרושי דרכי - בניילונת] * כולל חזון - רח' מוציא בניילונת]. * ישיבת תורת רפאל - הבת"מ מ. אולא הי"ו. * נגעה א. * אהל תורה - רח' הרב קארי [בניילונת] * בוסטון - נציו 0548461804 * היכל עובדיה - הרב אשר עמר הי"ו * ישיבת ברכת מרדכי - הרב טל * ישיבת טישנב - רח' ירושלים: מקור ברוך - 0527667506 * בית ישראל - מיר - 0583221000 * חדש - נבעת מרדכי - ישיבת הברון 0548502661 | דרושים עזרי צדיקים הרצים לזכות את הרבים ולפתוח מוקדי הצנע טעמים - פני למערכת.